

עדינה חיימים

חי את המילה "שליחות" מתן בר נוי

אנחנו משפחה אחת גדולה

שיחה אופטימית על משבר, חזון ושליחות עם מתן בר נוי, נציג הנהלת ההסתדרות הציונית העולמית בלונדון

את מתן אני פוגשת רגע לפני כניסת ערב חג הפסח, הוא מתנצל מראש שיזדקק להפסקה באמצע הריאיון כדי לשרוף חמץ. בתחילת השיחה הוא מראה לי תמונה של בנו מכין חרוסת עם יעל - אשתו. כשאני שואלת אותו איך הוא מרגיש השנה, עם החג שמקבל משמעות שונה וכוונות, הוא מספר שבעינו אנחנו נמצאים באירוע גדול שקורא לנו לשינוי. "המשבר גדול, גדול מאוד", הוא אומר, "אך משבר הוא מקום מיוחד ועצמתי אשר מביא איתו בשורה", הוא מאיר את עיניו, "בשיכולותיות משבר יכול להיקרא מְבַשֵּׁר".

"קָצָב לחמישה ילדים ראיתי לא מעט חדרי לידה בחיי... ה'משבר' הוא גם מקום מושבה של הילדות בעת הלידה (מקרא) כך שמתוך הכאב נוצרים חיים. לכן בראייה מפקחת ובהסתכלות רחבה על האומה, אמנם אנחנו בתקופה מלאה בכאב שגם לא יחלוף לעולם, אבל התקופה הזאת תהפוך אותנו לאנשים שיזדקקו לשינוי. וכך, תהפוך אותנו לאנשים טובים יותר, חברה טובה ומשמעותית יותר, ובסוף גם נצליח להגשים את חזונו של הרצל, אליו הוא כיוון בכתביו ונהיה לחברת מופת". מתן, ציוני בנשמה, במקור מקרית אתא. מהקריית הוא התגלגל לשומרון, עם סנדלים ומכנס קצר, אותם החליף בשלושת החודשים האחרונים בחליפה ועניבה **נשמע אתגר לא פשוט המעבר מהשומרון ללונדון...** "בהחלט, עם חמישה ילדים ישראלים שמתעקשים להסתובב יחפים ברחבי אנגליה זה בהחלט אתגר".

מה היה קשה בהחלטה לעבור? "לעזוב את המשפחה, המוכר והאהוב, החברים, וכמובן את השמש... בפעם הראשונה שביקרתי בארץ אחרי שעברנו לכאן, וראיתי את קו החוף מהמטוס - קו שראיתי כל כך הרבה פעמים ואני מכיר בו כל נקודה - הבנתי שמשוה השתנה בי כי זה הרגיש אחרת. זו הייתה תחושה שאי אפשר להסביר, אני בטוח שכל אחד מקוראי וקוראות עלונדון מבין ומבינה את מה שאני מדבר עליו עכשיו. גם אלה שכבר יותר בריטים מאשר ישראלים..."

קשה להתרגל לבריטים? "האמת, הפתעתי! חשבתי שהבריטים קרים וסגורים, אבל הקהילה, שמורכבת מיהודים בריטים איתם אני בקשר ביום יום, היא קהילה מאד חמה ומיוחדת. מהר מאד הרגשתי שאנחנו משפחה אחת גדולה." אל המשפחה הגדולה הזאת הגיע מתן לפני שלושה חודשים, כאשר נבחר לכהן כנציג הצ"ע (ההסתדרות

ב-7.10 תפסו כשעליתי לתורה בבית הכנסת, רב סן מ"פ במילואים. השעה תשע בבוקר, ומצאתי את עצמי מחליף את הטלית במדים, ומתייצב למילואים. 70 יום שירתתי במלחמה, עד שהודיעו לי שגם בלונדון צריך אותי. דווקא עכשיו קהילות יהודיות בתפוצות זקוקות לאנשים שיתמכו בקהילה, יובילו פרויקטים, גייסו כספים וירכזו פעילויות במחלקות השונות. זו בעצם שליחות. מתן מתעקש לקרוא לזה שליחות, וכל פעם שאני משתמשת במילה רילוקיישן הוא מתקן אותי.

אתה אוהב את המילה הזאת? שליחות...

"אני חי אותה. שליחות היא משימה - אני קם איתה בבוקר ומבין שהיא לא מסתיימת לעולם. היא מלווה אותי כל היום, גם כשאני ישן, כי אני חולם עליה. התפקיד שלי כאן כנציג הנהלת הצ"ע הוא מרכזי ומשפיע. ההסתדרות מהווה את "הפרלמנט" של העם היהודי ואני כנציג הנהלה מייצג את הכלל. העם היהודי מורכב מזרמים שונים, אבל כולם אצלנו מחפשים את הדרך לחיות יחד. גם בהצ"ע יש מחלקות רבות שמייצגות את הגיוון הזה; ישראלים בתפוצות, הוראת השפה העברית, הנצחית השואה, שירותים רוחניים, חינוך עם מאות מורים שליחים, מלחמה באנטישמיות שעובדת עכשיו שעות נוספות, נוער חלוצי ודור המשך ועוד."

מה המטרה העיקרית שלך בתפקיד החדש?

"אני רוצה לשקוד בעיקר על מלאכת החיבור בין ישראל לים היהודי בריטניה. אני מביא את ההשראה מהבית, אני ישראלי שנשוי לבריטית, היא אמנם נראית מרוקאית אבל השורשים בני 1,000 שנה בסקוטלנד. אז אני יודע מהבית שאפשר לחבר."

זה הזמן לגילוי נאות. מתן ואני הכרנו בזכות שיתוף פעולה באירוע לכבוד יום הזיכרון השנה, ערב שירי לוחמים, שההסתדרות הציונית העולמית ו־jws חברו יחד כדי לקיים ב-9.5 ברגעים אלה אני לא רק מראיית את מתן, אלא גם שוקדת על בחירת השירים בתור במאית הערב.

יום הזיכרון השנה מקבל משנה תוקף, הרגשת שאתה צריך לקחת בו חלק באופן אישי?

"אני מאד שמח על שיתוף הפעולה בערב הזה עם חגית מ־jws, ואיתך עדינה. זה אירוע מרגש שיאפשר לחברי קהילה להרגיש קרובים בתוך הכאב והזיכרון - גם האחד לשנייה, וגם למדינה, למרות המרחק. באירוע תתארח נוי יפרח, אחות שכולה, שהיא גם חברה כמו אחות, איתה הקמתי בעבר את העמותה "אחים שלנו" - עמותה של אחיות ואחים שכולים."

יש להסתדרות עוד פרויקטים בקרוב?

"שוקדים על אירועי יום עצמאות לא רק בלונדון, יש יהודים גם בלידס, ליברפול, מנצ'סטר ובממלכה כולה."

מה הדבר שאתה הכי אוהב בלונדון?

"התזמורת של חילופי המשמרות, ותה עם חלב."

מה הדבר שהכי קשה להתרגל אליו פה?

"לקפה."

מה החלום הגדול שלך פה?

"בחוברים מאד הגעתי לכאן קיבלתי שיעור בצניעות. הבנתי שעכשיו אני יודע שאני כבר לא יודע כלום, וכל יום שעובר אני רק לומד עוד ועוד. אני לא אפתור את בעיית האנטישמיות, ואני לא אצליח להחזיר הביתה את כל החטופים - למרות שמאוד הייתי רוצה, לא אצליח ללמד את כל הבריטים עברית, וכנראה לא אצליח לשכנע את כל היהודים לעלות לישראל. אבל כן הייתי רוצה להתקדם קצת בכל פרמטר. להשאיר חותם בכל מה שאגע. כשאחזור לארץ אני רוצה ששיגורו 'וואו משפחת בר נוי עשתה פה משהו גדול!'"

שלושה דברים שלא יודעים עליך ונגיד עליהם "וואו כשנדע"

"ניגנתי רסיטל בקלרינט ואני עדיין מנגן, אני אלרגי לדבורים למרות שבשומרון אני מגדל אותן, ואני חובב ספורט אתגרי עם רישיונות ליאכטה, צלילה, סנפלינג ואפילו צניחה."

מה היית אומר היום לילד מתן אם היית פוגש אותו?

"תשמור על העולם ילד אל תגזים במחשבות, כי כמה שתדע יותר ילד אתה רק תבין פחות..."

מה זו עבורך הצלחה?

"להגשים את החלום הציוני." ●

הציונית העולמית) באנגליה ואירופה. כשאני שואלת אותו מה עשית עד היום התשובה האוטומטית שלו היא: "לא מספיק". מתן הוא מסוג האנשים שלא עוצרים ולא מסתפקים. הוא בתנועה מתמדת, לא מסתפק בהגשמת מטרות כי תמיד יש לו עוד אחת בקנה, והוא לא מספיק ליצור, לזום ולבצע כדי להגשים את החלום הציוני כפי שהוא חולם אותו.

"אמנם אנחנו בתקופה מלאה בכאב שגם לא יחלוף לעולם, אבל התקופה הזאת תהפוך אותנו לאנשים שיזדקקו לשינוי. ובכך, תהפוך אותנו לאנשים טובים יותר, לחברה טובה ומשמעותית יותר"

ובכל זאת... מה אתה כן מרגיש שעשית? התעקשתי ושאלתי פעם נוספת.

"השתדלתי, להיות אדם טוב. בכל הפרויקטים שהובלתי או לקחתי בהם חלק, המטרה העליונה הייתה להפוך את המקום שאנחנו חיים בו למקום טוב יותר. במישור העסקי Mobileye ו־Orcam שמובילות ממש בזמן שאנחנו מדברים שינוי אמיתי בעולם (מובילאיי - צימצום תאונות דרכים, אורקם - מייצרת עולם נוח ונגיש יותר לבעלי מוגבלויות). במישור החברתי הייתי יושב ראש אגודת הסטודנטים בבר אילן, ובמישור הציוני, שהוא אולי הכי 'רעיוני' עבורי, החלום הוא חברת מופת. לכן אני פועל לחבר בין העסקי לחברתי בעזרת הרעיון הציוני. ההשראה לכך היא כמובן לא אחר מתאודור הרצל שהיה בעצמו יזם, ויצר הלכה למעשה את מדינת ישראל כמעט כלכלי."

איך השפיע ה-7.10 על ההחלטה לעבור ללונדון?

"את ישראל עזבתי בתחושה מאד קשה, הבשורות